

mænd og Betjente, det egentlige Theaterpersonale (Kunstnerpersonalet) og Kapellets Personale; og Lønningerne til disse Klasser adskilles i reglementerede Gager, ureglementerede Lønninger, Feu og Saisonsdouceurer til Ikke-feu-berettigede.

Med Hensyn til Gagerne for det egentlige Theaterpersonale er Ministeriet derhos bemyndiget til at anvende indtil $\frac{2}{3}$ af vacante Gagebeløb til nye faste Gager eller Gageforbedringer for det kongelig ansatte Theaterpersonale og at disponere over Resten som Gratificationer til det egentlige Theaterpersonale; og med Hensyn til det til Saisonsdouceurer udbastede Beløb er Bestyrelsen ligeledes bemyndiget til desuden at anvende hertil 2 pCt. af hvad Forestillingsindtægten maatte komme til at overstige den i Finantsloven paaregnede Sum; endvidere er Ministeriet bemyndiget til indenfor Grænserne af den til Lønning af Kapelmusici bestemte Sum at foretage ved indtræfende Vacance Modificationer i det nu bestaaende Lønningsreglement, sigtende til at tilvejebringe en ligeligere Fordeling af Lønningerne paa de forskjellige Instrumenter. Endelig er det ved Finantsloven bestemt, at den hele Beholdning, som havees ved Opjørelsen af Aarets Regnskab, hvad enten den fremkommer ved forøget Indtægt eller bespart Udgift paa nogen af Budgettes enkelte Poster, gaaer over til en Reservecfond, hvis Bestemmelse er at dække de extraordinaire foreskandede større Udgifter i det ene Aar fremfor det andet og overhovedet Udgifterne til overordentlige Foretagender.

For det egentlige Theaterpersonale bestaaer der saaledes ikke noget fast Gagereglement, idet Bestemmelsen saavel af et Maximum som Minimum er overdraget Bestyrelsen, og Commissionen troer derfor heller ikke, at det vilde være muligt her at fremkomme med Forslag til en ny Gagenormering, hvis Gjennemførelse overhovedet neppe turde være forenelig med de særegne Forhold, hvorefter Lønningerne for et Kunstnerpersonale til enhver Tid maae være at bestemme. Da en væsentlig Deel af disse Lønninger imidlertid bestaaer i den Bekommes Andeel i Feuen, der for Tiden er ansat til 10 pCt. af Brutto-Indtægten, maa man

ogsaa holde for, at det vil være rigtigst gjennem en Udvidelse heraf at søge den Forhøielse bevirket, hvorpaa man antager, at Theaterpersonalet tør have et grundet Krav. Den herved foranledigede Udgiftsforøgelse har man dog ikke meent at burde afholdes directe af Statskassen; men da den finantsele Bestyrelse af Theatret saagodtsom uden Begrændsning er lagt i Administrationens Hænder, skønner man ikke rettere, end at Forøgelsen ogsaa maa bæres af Theatret selv, og navnlig troer man, at Reservecfonden hertil vilde kunne afgive tilstrækkelige Midler. Forsaavidt iøvrigt Theatret som en Statsanstalt maa stikke det derved fast ansatte Personale en vis Pension, maa man derimod formene, at det ved Siden af den Theatrets Overbestyrelse nu indrømmede frie Raadighed til Fordelingen af de faste Gagebeløb maa være nødvendigt at fastsætte en Begrændsning for den Pensionsberettigelse, der kan tilkomme den Enkelte; og man maa navnlig ansee det ønskeligt, om der med Hensyn til de særlige Forhold, hvorunder Theatrets Personale virker, kunde bestemmes en egen Pensioneringsmaade for det, der gif ud fra visse klasseviis bestemte Normal-Summer for antagne Tjeneste-Gager, som beregnes efter et gjennemsnitlig Beløb af den faste Gage og af den af Vedkommende oppebaarne Feu.

Hvad endelig angaaer Theatrets Embedsmænd og Betjente i Almindelighed, troer Commissionen heller ikke, at der efter de stedfindende Forhold kan være nogen Anledning til her at gjøre Forslag til noget fast Gagereglement for denne Klasse af Personalet. Man skal kun tillade sig at bemærke, at ligesom det allerede ved det Rigsdagen i sin Tid forelagte Udkast til en Theaterlov blev tilfattet at indskrænke den kongelige Ansættelse for disse Functionairer inden snevrere Grænser end hidtil, saaledes synes det ogsaa, at Ministeriet senere saavidt muligt har søgt at gaae frem i den angivne Retning. Commissionen maa ogsaa fremdeles ansee det ønskeligt, at Reductionen af de faste Embeders Løn ved Theatret fortsættes, og søges bragt saavidt, som det ved den 2den Behandling af det anførte Lovudkast i Folkethinget blev vedtaget; og man har der-